

Цијена:

За Дрну Гору на годину 8 круна, па по године 4 круне.
За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 12 круна по године 6 круна.
За све остале земље годишње 30 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
Претплата се прима само у год. и полугодишњим реловима.
Поједини број 20 хелера.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштом, само у непо-средно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетинје, а који је наручије, г. Велку Рамада новићу, К. Ц. агенту у Котор.
Доплате се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.
За оглаше плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет цифара по 4 хелера за први пут, а за сваки даљи пут по 2 хелера.

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Главни уредник: Милош Живковић

Дворске и дипломатске вијести.

— Њихова Краљевска Височанства Књаз Господар, Књагиња Милена, Књаз Нашљедник, Књагиња Престолонашљедница Милица и Њ. Височанство Књагиња Ксенија сишли су у понедељак са Цетиња на Ријеку.

Записници сједница Нар. Скупштине

ЗАПИСНИК

од 16. новембра 1906.

XI редовни састањак редовног сазива Народне Скупштине.

На дневном је реду:

- 1.) Одговор Министра Финансија на интерпелацију посланика Сима Шобајића;
- 2.) Одговор Министра Унутрашњих Дјела на питање посланика Саве Драговића; и
- 3.) Претрес пројекта Закона о пословном реду.

Почетак у 9 часова прије подне.

За министарским столом г. г. министри: Радловић, Ђуровић, Ивановић и Раичевић.

Потпредседник извјештава, да се отвара XI сједница и позива г. г. посланике, да изволе саслушати записник X сједнице.

Секретар Павићевић чита записник. Потпредседник пита, има ли ко што примјетити на прочитани записник.

Г. Пламенац предлаже, да се у записнику измени назив: „Српска Народна Скупштина“ са: „Србијанска Народна Скупштина“

Послије дебате о овом питању, у којој су имали учешћа: Павићевић, Пилетић, Пламенац и др. предлог се одбацује; остаје назив као што је у записнику унесено.

Серд. С. Пламенац предлаже, да буде тајна сједница и да се ради о програму.

Г. г. Вулетић, Гојић и В. Вуковић изјављују, да су записници оштампани у „Гл. Црногорца“, или преиначени, или је понешто уметнуто, изи изостављено из говора односних говорника, на траже исправку.

Г. г. Пилетић, Церорић, Павићевић, Марушић, Бакић и др. доказују, да се у записнику не може изнијети, што један говорник говори и како то жели; да су записници на сједницама читани и као исправни усвојени; да нема смисла тражити исправку, пошто се прочитани и већ усвојени записник оштампан.

Послије дуже препирке по овом предмету потпредседник Церовић изјавио је да се записник усваја без примједба, само секретар Павићевић прима исправку пона Крста Поповића, да је он, т. ј. поп Крсто, а не поп Војин Поповић потписан на интерпелацију упућену г. Министру Унутрашњих Дјела.

Потпредседник обрћа се г. г. посланицима да изволе саслушати неке молбе и жалбе.

Секретар Павићевић чита молбе и жалбе, и то:

Васа попа Ђура Мартиновића из Бајица, који се жали на суд због заоставштине његовог пок. оца;

Пера Мартиновића, који се жали на Држ. и Министарски Савјет због тога, што није по Високом налогу и предлозима В. Сима Поповића и В. Гавра Вуковића, бив. фактора Министарства Просвјете, добио чин секретара;

Душана М. Церовића, пошт. чиновника који се жали на рјешење Држ. Савјета за неке дијурје;

Мила Челебића с Цетиња против председника олд. општине због неког дуга; Лакћа Пајовића с друштвом са Цетиња који се жале на упр. болнице и духовне власти да је пок. Јермеије Раденовић сахрањен ноћу;

Муја Влаховића из Колашина, који тражи подјелу комуна колашинског;

Радована Поповића с друштвом с Цијевне, који се жале, да су им земљу, даровану од Њ. Кр. В. Господара, одузеле власти;

Сава Никића из Куча, који се жали на судски поступак око куповине неке земље; Радоша Дрљевића из Колашина против ком. Милоша Меденице због постављања неког водника;

Илије Мучалице из Г. Мораче по којој тражи помоћ;

Васа Пламенца пошт. чиновника из Бара, који се жали на поступак г. Јова Поповића и моли за премјештај на Вир; Вицка Пашквале и Виде удове пок. Митра Перовића, који моле за пензију;

Потпредседник каже, да ће се жалбе и молбе послати дотичном одбору, па позива Скупштину да изволи саслушати изјаву Министра Просвјете на интерпелацију г. Јанка Тошковића.

Секретар чита изјаву, по којој Заступник Министра Просвјете, Министар Правде каже, да ће на интерпелацију одговорити у року од десет дана.

Потпредседник извјештава, да ће се читати предлози: пона Крста Поповића с друштвом односно помоћи фамилији пок. Муставе Хаџи-Ахметовића, и пона Крста Поповића с друштвом односно уређења свештеничких плата.

Секретар Павићевић чита горње предлоге.

Др. Марушић изјављује да се овакви предлози као потоњи не износе и да се сад не боримо за сталеже но за моћ нашег народа.

Тошковић каже, да смо сви дошли да се боримо за корист народа, али протестује на говор др. Марушића, што не обрати већу пажњу предлозима, који не иду на штету народа.

Потпредседник изјављује, да се ће ови предлози упутити дотичном одбору, па позива Скупштину да изволи саслушати неке интерпелације и питања.

Секретар Павићевић чита интерпелације г. Ника Татара, и то:

1.) на Министра Иностранних Дјела због неког острвца на ушћу Бојане, које се сматра за неутрално, али се њим користе турски поданици.

2.) на Министра Иностранних Дјела односно села Штоја, које по природној граници — а како каже Татар — и по осуди европске дипломатије припада Црној Гори; међутим становници Штоја не признају црногорски него турски суверенитет;

3.) на Министра Унутрашњих Дјела односно преуређења ниже жандармерије, не само у варошима него и у селима.

За тим се читају питања, и то:

1.) г. г. Митра Вукчевића и Милутина Татара на Министра Ун. Дјела због неједнаке цијене и наплате штрцаљка за лозе.

2.) г. г. Јанка Тошковића и Николе Јовановића на Министра Иностранних Дјела због неуредности издавања пасоша;

3.) г. Вука Кривокапића, и то:

а.) на Министра Финансија и Грађевина због неодреденог обавезног рада њихне капетаније, за који се рад строго тражи наплата;

б.) на Министра Војног због тога, што је војна комисија глобила сваку чету у бригади В. Ђура Петровића због оружја, за које каже Кривокапић, да је било уредно;

в.) на Министра Финансија и Грађевина односно премјештавања околине Никшићске.

Присутни г. г. Министри изјаснили су се, да ће се на односне интерпелације и питања одредити рок одговора у току 5 дана, а потпредседник је изјавио, да ће питања на Министра Војног и Иностранних Дјела истијема послати за одређивање одговора пошто су при читању тих питања били одсутни.

Затим се чита изјава посланика Милисава Николића, којом предлаже председништву Народне Скупштине за правилније говорене и потребније и корисније предлоге Скупштине.

Пилетић предлаже, да се износе питања, а не интерпелације, јер влада, као нова, не може на њих одговарати.

Вукчевић се слаже, да се интерпелације не износе али питања да се упућују и предлаже, да се штампају извјешћа појединих одбора.

Тошковић тражи и једно и друго. Ј. Пламенац каже, да министри на питања не морају одговарати, а на интерпелације су то дужни учинити.

Министар председник изјављује, да ће на интерпелацију Сима Шобајића одговорити 16 децембра т. г.

Дожић предлаже, да ако одбор за молбе и жалбе обавља свој посао, онда да се читају предлози и др.

Спасојевић примјетљује, да многе прочитане интерпелације нијесу интерпелације него посланија, па предлаже да посланици буду кратки у изјашњењу, што Скупштина прима.

Ђетковић примјетљује, да би посланици имали двије године износити питања.

Прелазе се на дневни ред:

Министар финансија и грађевина, г. Митар Ђуровић одговара на интерпелацију г. Сима Шобајића, да је уговором било предвиђено, да у свако доба има соли у довољној количини на Плавници, Бару и Ријечи, но да се доиста с њом оскудијавало и оскудијева, али — каже — предузето је све, што се може, т. ј. да друштво које лиферује сѐ плати оштете или изгуби кауцију од 1000 наполеона, и да ће се што прије магацини снабдјети сољу.

Шобајић вели, да је мала кауција, и да је тешко штету накнадити — али се задовољава са одговором г. министра, кад су такве мјере предузете.

Министар унутрашњих дјела, г. Михаило Ивановић одговара на питање г. Саве Драговића и каже да је заиста одређено било мјесто за канцеларију капетаније г. морачке у Драговића-поље, но да је канцеларију кап. Мијатовић без одобрења министарства премјестио, али да ће за то премјештене поступити убрзо строго и по закону.

Д-р Марушић вели да и капетанима треба предвиђети могућности за живљење и доказује, да има канцеларија капетанских, гдје нема ни воде за пиће.

Потпредседник даје 10 минута одмора.

Послије одмора наставља прекинуту сједницу, па извјештава прије, но се прије на дневни ред, да је за капетанију његушку изабран г. Лабуд Петровић и чита његово пуномоћје.

За тим позива извјештача одбора за преглед пројекта закона о пословном реду.

Ј. Спасојевић чита извјештај.

Потпредседник закључује сједницу на подне и заказује XII. 17. ов. у 9 сати изјутра са дневним редом:

1) наставак претреса нацрта закона о пословном реду;

2) претрес нацрта адресе; и

3) одговор мин. војног на интерпелацију г. Јанка Тошковића.

Секретари: Јуб. Бакић, Милија Павићевић.

Председник Народне Скупштине: В. Шако Петровић

ЗАПИСНИК од 17. новембра 1906. г.

XII Редовни састањак редовног сазива Народне Скупштине.

На дневном је реду:

1.) Наставак претреса пројекта закона о пословном реду у Народной Скупштини;

2.) Претрес нацрта адресе у начелу;

3.) Одговор Министра Војног на интерпелацију г. Јанка Тошковића.

Почетак у 9 часова прије подне.

За министарским столом г. г. Министри: Радловић, Ђуровић, Гатало и Раичевић.

Потпредседник отвара XII. сједницу и позива г. г. посланике, да изволе саслушати записник XI. сједнице.

Секретар Павићевић чита записник. Потпредседник пита, има ли ко што примјетити на прочитани записник.

Нико Татар примјетљује, да би у записнику требало да стоји: „да село Штој припада Црној Гори, а не: припадало би Црној Гори“, коју примједбу секретар прима.

Вукчевић каже, да у записнику није унесен његов предлог: да се одборски извјештаји штампају, што секретар прима, да ће унијети у записник.

Др. Марушић тражи, да се у неколико исправи његов говор у записнику, које се тражење не усваја.

С. Пилетић тражи, да се у записник унесе, да је предлог Јована Пламенца одбачен, а не да је о томе у Скупштини рјешавано, које је тражење примљено.

Војвода Вуковић изјављује, да је Председништво обекало учинити исправку

на записник од 6. сједнице. Потпомаже га Вулетић и Гојић, протестујући на оно што је у записнику унесено, о крађи, лупежима а што се односи на министре.

Председник, потпредседник, Пилетић, Бакић и Павићевић устају против горњих протеста. Послије дуже дебате, остављено је да заинтересовани могу чинити исправке за све што би се косило с њиховим начелима или изјавима.

Потпредседник позива господу посланике, да изволе саслушати два питања посланика г. Сава Кривокапића.

Секретар Павићевић чита питање реченог Кривокапића, и то:

1.) На Министра Финансија и Грађевина због уске линије пута Ђеклићи — Грахово, и

2.) На Министра Финансије и Грађевине због премјештаја магацина соли с Његуша и Грахова.

На ова питања господ. Министар Финансије и Грађевина изјављује, да ће одговорити дошњице.

Потпредседник позива господу посланике, да изволе саслушати некакве молбе и жалбе.

Секретар Павићевић чита молбе и жалбе, и то:

1.) Капетана Тиодора Драговића из Ђурица, који испред општине тражи цркву на црквицама Ђуричким;

2.) Ника Пејовића, бив. писара из Ријеке, који се жали на Министра Унутр. Дјела, због тога, што га је неправедно отпустио из државне службе;

3.) Пера Јововића настојника грађевина, који моли да му се уваже године службе за одређивање његове плате;

4.) Исидра Томића, који се жали, да је у затвору Казненог Завода 8 година, а није преслушан, суђен ниш пресуђиван.

5.) Ника Мартиновића, који се жали на административне власти, што су му одузеле земљу која му је дарована код Подгорнице;

6.) Станоја Ивановића из Колашина, који се жали на Велики Суд, што му је одузео земљу;

7.) Бећа Благојевића водника из Пиве, који се жали на команданта бригаде Јока Хаџића, што је везао, срамотио и био неке десечаре и одузео им неке грбове, што су им пошле својте у Америку, од чијега су зулума неки пребјегли у Аустрију;

8.) Лака Мијуковића из Никшића, који моли за накнаду односно раздиобе земље у Никшићу;

9.) Велише Ковачевића из Бјелопавлића, који се жали на суд, односно његове парнице са Ником Вуићем;

10.) Иве Марка Драгова Шпадијера с Цетиња која моли за рањеничку помоћ од 18 фиорина, које је њен пок. муж примао;

11.) Милоша Мемедовића против Великог Суда око неке земље и исплаћивање исте;

12.) Марка Андрина Загарчанина с Цетиња, који моли за стипендију његовом сину Јокици, ђаку V разреда Гимназије овдашње.

Потпредседник изјављује, да ће се прочитане молбе и жалбе упутити дотичном одбору, па наставља, да се прелазе на дневни ред.

Тошковић предлаже, да се прво пријеђе на претрес нацрта адресе, што Скупштина усваја.

Потпредседник тражи извјешће од Председника Одбора за нацрт адресе, ко је извјештач и позива га да дође за сто извјештиовач.

Симо Шобајић извјештач нацрта адресе, долази за сто и чита адресу.

Потпредседник позива, да се дебатује о адреси.

Тошковић предлаже, да се адреса у начелу прима, а у појединостима да се дебатује, што се усваја.

Вулетић примјетљује зашто се Тошковић није потписао на адресу као члан адресног одбора у које питање узимају учешће др. Марушић и Тошковић и дају одговор г. Вулетићу.

Потпредседник пита Скупштину, прима ли адресу у начелу? Скупштина прима. Шобајић моли Скупштину, да му дозволи неке исправке у адреси, што Скупштина одобрава.

Чита се прва, друга, трећа и четврта алинеја адресе у чему узимају учешћа у дебати Вулећић, Марушић, Јован Пламенац, Тошковић, Гојнић, који примјећују да данашња влада није потпуно парламентарна, и Спасојевић који се не слаже с изјавом Гојнића и Пилетића.

Потпредседник даје 10 минута одмора.

Послије одмора:

Потпредсед.: настави прекинуту сједницу.

Јован Пламенац пита, зашто Шобајић чини сам примјетбе.

Шобајић примјећује Јовану Пламенцу, да је он хтио чинити измјене у правцу адресе.

Гојнић примјећује, да је адреса направљена у ријечи финансирања против бивше владе и доказује, да је бивша влада била довела буџет у равнотежу, па се обраћа на Министра Финансија с упозорењем, да је суфицит за годину 1906. од преко 200000 круна и тражи измјену у нацрту адресе.

Мин. Финансија Ђуровић тврди, да је тај суфицит истинит, али да је намијењен грађењу пута.

У дебати по овом предмету узимају учешће: Пилетић, др. Марушић, Војвода Вуковић, Гардашевић и Вулећић.

Вој. Вуковић предлаже, да се у адреси изради жеља за грађење жељезнице од Бара на Бир, која би линија ишла у правцу к Варни, а да не скрене правац јужно преко Медуне.

У дебати по овом предмету узимају учешће:

Др. Марушић доказује, да је ту мисао имао пред очима при писању адресе.

Пилетић примјећује да је то спољна политика, и не саглашава се са Вуковићем.

Вукчевић доказује да је говор Војводе Вуковића идеалан, али је предмет неостварљив за садашњу владу и пристаје уз Пилетића, да се то питање не уноси у адресу.

Вулећић не противи се, да се у адреси унесе жеља за правац наше жељезнице, али примјећује, да би то било утопија, — па се чуди зашто у адреси нијесу потписати сви одборници.

Гардашевић тражи да уђе у адресу предлог Војводе Вуковића тим прије, кад су прошле владе на томе радиле, а без обзира на то, хоће ли бити успјеха или не.

Спасојевић тврди такође, да то треба унијети у адресу и да Представништво има разлога изјављивати влади своје жеље а нарочито оне, за питања животна од којих зависи и наша egzистенција.

Никола Јовановић не слаже се да се тако замашан програм ставља влади, која има сувише посла.

Војвода Вуковић каже да ово није програм, него жеља Представништва.

Др. Марушић доказује, да је ово питање било и у одбору за адресу, али не као програм, него као жеља, са којег се је питање адресни одбор највише и позиципао, и доказује да од тога не пријети Влади никаква опасност и чуди се зашто неки чувају и бране Владу.

Шобајић примјећује Војв. Вуковићу као да из његова говора провијава то, да Србија жели скренути правац ове жељезнице на југ, те оставља, да влада о томе води бригу, па изјављује чуђење, зашто и данас влада то није учинила.

Војв. Вуковић тврди, да он у свом говору није помињао Србију и њене намјере.

Потпредседник пита, ко је за предлог Вуковића, нека сједи а ко је противан,

нек устане, и оглашује, да је предлог Вуковића од већине примљен, па се обраћа посланицима да закључује сједницу, а заказује продужење исте на 2 сата послје подне.

Послије подне.

Потпредседник оглашује, да се наставља прекинута сједница и да се продужује претрес адресе у појединостима.

Шобајић чита адресу.

Војв. Вуковић предлаже, да се унесе назив велике јадранске жељезнице.

Јован Пламенац предлаже да се у адреси унесе трансбалканска жељезница која би се везала са Србијом јер само за Бар и нашу државу слабо би имало користи.

Кривокапић предлаже натапање и исушивање земаља у околини Никшића.

Вулећић напомиње аустријске смјерове, приликом огласа грађења жељезнице у Бару, и каже да је слободно поменути везање Бара са Србијом.

Узимају учешће: Ђетковић, Вуковић, Спасојевић, Церовић, Шобајић и Марушић.

Потпредседник позива г.г. Шобајића, Вулећића, Марушића, Љенаву и Спасојевића, да прочитају своје редакције у чему узимају учешће: Пилетић, Љ. Бакић, Вуковић, Дожић и Тошковић.

Шобајић предлаже да уђе у адресу монопол дувана, за који предлог узимају учешће Ђетковић и Вуковић.

Изјавилац Шобајић чита једанајсту алинеју нацрта адресе гдје се каже: да је чиновничко питање најбоље мјесто државне администрације и друштвеног стања. По овом питању узимају учешће: Вулећић, Тошковић, Марко Петровић, Нико и Мило Татари, Љенава, Спасојевић, Пилетић, Ђетковић и Никола Јовановић. Послије дуже дебате гласа се прозивањем.

Потпредседник — изјештава, да се у сваја адреса изјавиоца са 30 против 23 гласа.

Спасојевић се противи гласању за ово питање.

Потпредседник упозорава Спасојевића на 112 члан закона о пословном реду у Нар. Скупштини.

Изјавилац Шобајић чита 14. алинеју нацрта адресе, гдје се говори о просвјети.

По овом предмету узимају учешће у дебати: Јован Пламенац, Шобајић, Спасојевић, Др. Марушић, Ђетковић, Љ. Бакић и Вукчевић, чија се редакција за прву тачку о просвјети усваја.

Потпредседник предлаже да се прозивањем гласа ко је за адресу изјавиоца, а ко, да се прва реченица измијени.

Послије прозивања изјештава, да је било 16 гласова за, а 32 против, те оглашује да се измијени реченица у којој се каже „просвјета је на тако ниском ступњу да се њен утицај на народ готово и не осјећа, а за други став о просвјети узимају учешће у дебати: Вукчевић, Вулећић, Тошковић, Чејовић, Павићевић, Љенава, Гардашевић и Церовић, и послје дуже дебате, примљена је редакција Церовића, у вези са примљеном редакцијом Вукчевића.

Изјавилац чита став о свештенству.

Узимају учешће: поп Крсто Поповић, војвода Сочица, и поп Милосав Томић.

Изјавилац чита став о здрављу, у чему узима учешћа Др. Марушић.

Потпредседник даје 10 минута одмора, па послје одмора позива изјавиоца, да продужи читање нацрта адресе.

Што се пак положаја тиче можемо рећи, да воћке успијевају у сваком положају, али је ипак разлика у каквоћи рада на присојном и осојном положају; на првом положају боље, а на другом лошије успијевају. Напомињемо: да воћке поред ријека, у дољима страдају често од познијех мразева, а на великим висоравнима од вјетрова.

Најтоплији положај захтијева кајсија, бресква, винова лоза, дуд (мурва) и бадем. Ови се у хладнијим предјелима махом гаје у виноградарским положајима, или поред зидова југу окренутих. Многе сорте крушака и шљива виђамо гдје напредују у дољима, па и на влажним земаљама.

5. Размножавање воћака.

Воћке се размножавају: сјеменом, прпорцима, изданцима и каламљењем. За размножавање воћака сјеменом потребна нам је извјесна количина здрава и једра сјемена и парче добро прекопаног и нађубреног земљишта. Потребну количину сјемена можемо набавити приликом справљања воћа или купити од припознатих сјеменара. Сјеме ваља чувати до сијања у умјерено — влажном пијеску у сандучићима, који се закопају у земљу за 50—70 цм. Комад земље, на коме се сјеме сије, зове се *сјемениште*. Оно ваља да је на отвореном мјесту и повољном положају. А, да би се земаља што боље приуговорила за сијање воћнога сјемена, ваља је бар на 50. цм. прериголати. Овај посао

Изјавилац Шобајић чита став о спољној политици.

Јован Пламенац предлаже, да се прво помене Русија, Србија, па Бугарска.

Тошковић предлаже да се прво спомене Србија, Русија па Бугарска, који се предлог усваја.

У дебати по овом предмету узимају учешћа даље: Др. Марушић, Љ. Бакић, Тошковић, Вулећић, Ј. Пламенац, Вукчевић, Никола Јовановић и Церовић.

Потпредседник: Оглашује, да је адреса примљена, са малим примједбама, и да је изјавилац по истоме уреди, па закључује сједницу, а изјештава, да се друга заказује сјутра у 9 сати из јутра.

Председник Народне Скупштине, **В. Шако Петровић**
Секретари, **Љуб. Бакић**, **Милица Павићевић**.

Политичке вијести

Покрет против Јевреја у Русији. У Москви се састао збор чланова руског монархистичког скупштина и послао цару овај телеграм:

„Упорни гласови о проширењу права Јеврејима, што скорим предстоји, дубоко потресају све вјерне синове Русије. Велики Господару!

Знаш Ти и сва Русија, да су Јевреји највише, ако не искључиво, потпиривали револуцију у нашој земљи, осрамотили су је, залили крвљу. И без проширења права они су, силом небирања средстава у борби, што је особина тог користољубивог и објесног племена, економски начинили робовима руски народ, поткупили су многе, који имају власт, развратном учинише руску омладину, која се учи у свима школама, закаљали су нашу штампу и вјештачки су препремили себи потпуно господство у свима сферама руског живота. Јевреји фанатички мрзе Хришћанство и Хришћане, а њихов Талмуд запо-вједја и освјештава за Јевреје потпуно небирање у начинима подјармљења и истребљења руског народа. Сада, кад је селјацима даровано право, да стичу земље за обдјеловање, Јевреји ће послје услова њихове равноправности брзо постати власници и потпуни господари руског села. Наступиће ново, горе од пређашњег, јеврејско спахинско право над руским селјацима, и руски народ, ослобођен Твојим великим дједом, наново ће пасти у ново и страшно ропство. Самодржавни оче наш и наш велики брижниче! Руска монархистичка странка у Москви, која живи у жаркој љубави према Богу, према Русији и Теби, Цару нашем богданом, моли Те: Поштеди народ свој и не дај свој пристанак на то, да се прошире права Јеврејима у Русији. Свака погодност Јевре-

јима може бити схваћена као награда њима за побуну, издајство и револуцију. Опасно је до краја искушавати кротост и стрпљење нашег руског мирољубивог народа, који у изнуђеној заштити од Јевреја може да прекорачи границе закона и поретка, те да се лати насиља. Саслушај, Велики Господару, молбу свог вјерног народа!“

О рату на Адрији. Сва бечка штампа посвећује нарочиту пажњу говору, који је чувени проналазач безжичне телеграфије, Маркони, држао у Венецији, гдје је била велика свечаност приређена у његову част, којом му је приликом предана у име града и околине златна медаља. На тој свечаности био је присутан адмирал Бетоло с контрадмиралом Гаљаром. Марконију су том приликом послали телеграфске честитке председници општина градова Трста и Тријента. Говор Марконијев био је ватрен и примљен је особитим одушевљењем. На крају говора изговорио је ове ријечи:

„Кад једног дана на овоме мору буде бјеснио рат, надам се да ће безжична телеграфија прва донијети Венецији радосну вијест о побједи талијанске флоте.“

У публици, која је чула те ријечи, настао је тајан, па послје тога дуготрајно клицање. Бечки листови на разне начине објашњавају побуде овога Марконијевог ратоборног говора.

Новост у енглеској војсци.

У данима, кад се и у енглеском парламенту и у штампи проповиједа потреба разоружања и сталног свијетског мира, енглеска штампа с усхићењем биљежи глас, да је у једном енглеском арсеналу пошло за руком једном механичару да пронађе нову експлозивну материју. Та експлозивна материја има такво дјелство, да својом снагом и силом разарања превазилази све до сад познате експлозивне материје. Чињене су пробе при испаливању метакса из брзометних топова са том новом експлозивном материјом, и резултати су се показали управо сјајни. Меткови справљени од те материје имају такву моћ да могу пробити најчвршће досадашње гвоздене оклопе на ратним лађама. Они ће, кад се артиљерија удеси према њима, учинити садашње оклопе ратних лађа неупотребљивима.

Енглески листови, биљежећи овај успјех, веле, да ће он подићи енглеску војску на висину одбране, до које јој се неће моћи приближити ни једна европска војска и флота.

ЛИСТАК

ПРИВРЕДА *)

1. Воћарство.

Пише: **Милосав М. Дедовић.**

(Наставак)

2)

Према горе реченом: јабуке захтијевају свјежу, моћну и плодну земљу, и то по равницама и дољима. Крушке успијевају и на пјесковитијем земаљама, само ако исте имају довољно хранљивих материја у себи и ако су са влагом снабђевене, па ма и на вишим положајима. Трешње и вишње задовољавају се поснијом земаљом; на присојима и благим косама напредују врло добро. Шљиве напредују на свакој, ноле доброј земљи и могу највише влаге поднијети. Орах и кестен слажу се са трешњом и вишњом у погледу земље. Лијеска не воли посуну земљу као ни суву, подноси јаку засјену. Кајсија и бадем захтијевају трошну умјерено суву, дубоку и топлу земљу. Но ако су ове каламљене на шљиву, подносе земљиште као и шљиве. Огрозд, малина и рибизла напредују у свакој земљи, ако су при том у осоју.

*) У прошлом броју погрешно је изашао наслов. Требао је да стоји: „Привреда“ — 1. „Воћарство“, па послје одјељак: „Важност воћа“, што се овим исправља.

ваља вршити по могућству што раније пред сијање, како би се земља упливом атмосферичког што боље оплодила. При самом риголању, може се земаља — ако је мршава — мијешати, ђубрити добро згорелим ђубретом.

Ако би се пак приликом риголања избацио неплодан слој земље на површину, ваља такву земљу добро нађубрити, или је прве године другим усјевом засијати. Како се само риголовање врши, показује се на пракси.

Вријеме сијања воћног сјемена може бити у прољеће, као и у јесен. Најприродније је сијати у јесен, само је тада бојазан, да сјеме преко зиме не измрзне, или да га мишеви не поједу. Ако би се међутим ушљед поменутог зла прољетње сијање усвојило, онда треба сјеме у нарочитим лонцима или сандучићима чувати преко зиме тако, да у суду, у коме се сјеме чува, дође један ред пијеска, један ред сјемена и т. л., док се суд не испуни. А кад сијне прољеће, треба овај пијесак влажити млаком водом (не врућом), како би сјеме почело бубрити. Ово влажење код коштичавог и љускавог сјемена треба раније почети јер теже — спорје клија, него ли јабучасто и јаго-дасто воће.

6. Сијање.

Ваља обратити пажњу да се сјемениште подијели у леје, као кад би лук сијали. Исте треба да су широке 1,20 цм. а дугачке по вољи. Растојање између њих

треба да буде 20—25 цм. а при том пазити, да леје по дужини буду окренуте од сјевера ка југу, а браздиче, у које сјеме долази, да буду окренуте од истока ка западу, т. ј. по ширини леја, јер ће се тијем земаља лакше одржавати у влажном стању, а и биљке ће се кад поникну лакше плијевити.

Да се не би земаља корела, леје се поккрију танким слојем компоста — мјешанцем. Залијевање у сјеменишту је такође један врло важан посао. Крупније сјеме ваља дубље сијати од 5—8 цм. као коштичаво и љускаво; ситније међутим — плиће, као јабучасто и јагодиасто. Сјеме се чува од мишева кад се потопи у пиштину или у смолу, звану *Asa foetida*, па се по том сије. Од тица може се сачувати, кад се по леји положи по неколико трнових грана. Њега сјеменишта састоји се у томе: да се раздоби мотичицом кора, која се по леји образује, како би приступ атмосферичкој био слободнији, а пошто биљке поникну, да се чешће плијева и залијевају, а густо поникле да се разреде.

7. Прпорште.

Прпорште је мјесто, на коме се производе извјесне врсте воћа из резница или жила — чланака, као: рибизле, огрозд, винова лоза, холандска и петровача јабука. Земља ваља да је као и у сјеменишту, добро прериголована и нађубрена; резница од резнице треба да је удаљена 4—5 цм. а ред од реда 25—30

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

(Из Митрополије). Прекјуче 30. новем. стигао је на Цетиње Високопречасни Господин Протосинђел Кирил Митровић, бивши професор задарске Богословије. Он ће се неколико дана задржати овдје на Цетињу као гост нашег Митрополита а затим добити ће управу Манастира Острога.

Радујемо се што наша црква у Г. Митровићу добија вриједнога и образованаг свештеника, који ће цркви служити на корист.

(† Проф. Луко Зоре). 26. пр. мјес. на Цетињу је послје краћега боловања преминуо директор Цетињске Велике Гимназије проф. Луко Зоре. Прије пет година пок. Зоре дошао је на Цетиње из Дубровника за васпитача Њ. В. Кијаза Петра, па је по томе примио дужност директора Гимназије. За вријеме петогодишњег боравка у нашој средини покојник је био стекао опште уважење међу пријатељима и познаницима. У посљедње вријеме покојник је побољшавао, и 26. пр. мјес. у вече преминуо је изненадно. На глас, да му је позлило, дошли су у његов стан многи пријатељи и познаници, који су уз његову постељу остали до посљедњег тренутка његовог живота. Чим је дознао да је покојнику јако позлило, Њ. В. Кијаз Мирко послао је најприје у његов стан свога ађутанта да се распита о стању болести, па кад је јављено, да неће остати жив, дошао је и сам и био уз покојника до посљедњег часа. Том приликом Њ. В. Кијаз Мирко изјавио је своје саучешће.

Тијело пок. Зора пренесено је сутра дан са Цетиња до Котора ради саране у породичној гробници у Дубровнику. У испраћају посмртних остатака од стана до изван Цетиња учествовали су господа министри, многа господа и госпође из дипломатског кора, народни посланици, чиновници војног и грађанског реда, професори Гимназије са ђацима, наставници основнијех школа са ђацима и многобројни грађани оба пола. У знак пажње Њ. В. Г. Митрополит одобрио је да спровод буде праћен звонењем звона са цетињских цркава и ако је покојник био римокатоличке вјероисповијести. Књ. Министар. Просвјете и Гимназију при погребу покојника у Дубровнику заступала су два професора цетињске Гимназије. Нека је лака земља тијелу пок. Зора, а мир души његовој.

(† Андрија Богданов Шоћ). Пишу нам с Љуботиња: У суботу 25. пр. мј. преминуо је јунак љуботињских Андрија Богданов Шоћ у 31. години свога живота, а 27. пр. мј. сахрањен је у свом родном мјесту. — Покојник Андрија био је прави тип оних старих црногорских ратних бораца, јер је и прве дане своје младости украсио јунашћом, — у 20 години, када се убојни клици разлијегаху око граница наше отаџбине, у устанку херцеговачком 1875. г. мољаше он свога Господара да му подари нож и пушку, завјештавајући се, да ће њима непријатељску главу наћи или своју изгубити. Добивши ово, није се преварио у својој храбрости, већ ју је и дјелом потврдио. Своје јунаштво понављао је и у осталим бојевима како у херцег. устанку, тако и у потоњим ратовима и свуда га је пратила ратна срећа.

За његове заслуге био је награђен са пет разних ордена од Њ. Кр. В. Госпо-

дара, чија га је благонаклоност пратила у више прилика, па и за вријеме болести се најмилостивије распитавао о његовом стању. У народу је вазда био награђен љубављу и уважењем, а у својој општини био је биран дуго година за председника. Топли опроштај свештеника Вучковића на гробу покојниковом и велико учешће народа при погребу — видљиви су доказ лијепих успомена, које покојник за собом оставља.

Нека му је лака ова груда земље, за коју се храбро борио! —

п. —

(Снијег). Од два три дана пао је прилично дебео снијег. Из свију крајева наше отаџбине стижу извјештаји, да је пао снијег и на неким мјестима омео саобраћај. Снијег је сишао чак и до топлијих жупних мјеста. Све су мјере предузете да се саобраћај на главним путевима одржи.

ТЕЛЕГРАМИ

(Бечког Кор. Бироа).

Петроград, 29 новембра. Мали мост на ријеци Неви пао је кад су преко њега прелазили 2000 радника. 100 особа је пало у ријеку, 11 је спасено.

Париз, 29 новембра. Влада је протјерала Монтањина, Папина заступника.

Одеса, 29 новембра. Сви радници жељезнички штрајкују. Радници пристаништа смирили су се.

Цариград, 30 новембра. Порта је саопштила прекјуче амбасадорима да је, по иради Султановој, одређено три стотине војника из трећег корпуса македонској жандармерији.

Рим, 30 новембра. Ватикан упутио је протест свим велесилама против поступка Француске Владе према Папином заступнику Монтањину, одбацујући од себе сваку одговорност због докумената који се односе на разне државе, а који су се код Монтањинија налазили.

Берлин, 1 децембра. Парламенат је дебатирао о накнадним кредитима за југозападну африканску њемачку колонију. Предлог је одбијен са 178 против 168 гласова. Билев је прочито указ царев, којим се растушта парламенат.

Пешта, 1 децембра. Аустријска делегација почела је дебату о буџету Министар. Ин. Дјела.

Штокхолм, 1. децембра. Краљ се не осјећа добро.

Биоград, 2. децем. Књаз Павле, синовац Краља Петра, издржао је операцију у слијепом цријеву. — Стање повољно.

Цариград, 2 децембра. Мунир-паша је посјетио Патријарха у име Султаново. — Посјета се односи на питање Куцовлаха.

Пешта, 2 децембра. У 10½ сати сударили су се у Дунаку воз

ово трапљење извршити. Ово чување биљака и трапљење нарочито се врши кад се жели извести тако-звано собно или зимско калемљење. За овај посао треба бирати дивљачице, које имају што више жила, и које су у опште добро развијене, јер од каквоће њихове зависе и успех у калемљењу. Дивљачицама коштичавог воћа ваља коријен мало скратити. Код јабучастих дивљачица овај посао врши се обично у прољеће, а може и зими, приликом собног калемљења. У опште овим другим скраћивањем — орезивањем жила, иде се на то, да се изрешавање повријеђених дијелова и образовање нових жилица ускори. Орезивање стабла пак, врши се у цијељи да се постигне равнотежа између надземног и подземног дијела воћке и да заоставши пунољци добију из жила што више хране, како би се из њих развили што снажнији љеторастни. Укратко рећи: да не дозволимо хранењем материјама да иду у (за нас) непотребне биљне дијелове. Приликом орезивања биљака врши се и сортирање по величини. Слабије развијено вратити у расадник а боље пресади-ти у растило. Ако се међутим у сјеменишту нађе једногодишњих добро развијених биљака, треба их одмах у растило пресади-ти.

9. Растило.

Растило треба оснивати на отвореним мјестима. Више полагаје треба претпо-ставити нижијема. Пожојаи, у којима се

оријент-експрес и један трговачки. Један помоћни воз послат је на лице мјеста. Исход судара непознат је.

Званични огласи

ОБЈАВА.

У канцеларији потписане Управе на 11. децембра ов. год. држаће се лицитација за набавку меса, хљеба, масти, уља слатког, млијека, паште, ориза, гриза, пасуља и других сочива, папра, соли, кафе, цукра, чаја, вина, ракије, петролеума, штерика и сапуна потребног болници „Данило I“ за вријеме од 1 јануара до закључно 31 децембра 1907.

Ко жели лицитирати — нужна обавјештења може добити и прије дана лицитације у канцеларији потписане Управе.

Број 224.

Цетиње, 24. новембра 1906.

2—3.

Управа Болнице Данило I.

ОБЈАВА

У недјељу 3. децембра т. г. даваће се у канцеларији Министарства Војног на јавној лицитацији контрати за издавање хљеба, меса и фуражи у оноликој количини колико буде потребито за Дворску саражу, Војничку школу, Музику и Пионерску чету у течају од 1. јануара до 31. децембра 1907. год. Истога дана давати ће се у Војном Стану у Подгорици контрат за издавање меса потребитог за пјешадијску подофицирску школу за вријеме од 1. јануара до 1. јула 1907. год. А у команди стојеће артиљерије у Никшићу контрати за издавање хљеба, меса и остале хране и дрва у колико буде потребито за артиљеријску војничку школу, и повремене подофицирске курсеве у течају идуће 1907. год.

Лицитација ће се држати означеног дана од 8 часова изјутра до часа, којег ће руковалац лицитације одредити за сваки посебни контрат, а на два дана раније моћи ће се видјети каквоћа појединих артикала, као год и контратски услови са односним обавезама.

Подузимачима уговора тражи се кауција од једне до двије хиљаде круна у готовом новцу или од двије до три хиљаде у сигурној застави према количини издатка предвиђеног у самом уговору.

Број Рег. 3869—IV—1357—1906. Из Администр. одјељења Министарства Војног. 3—3

виђају магле, нијесу добри за растило, и треба их по могућству избјегавати. Земља за растило треба да је дубока, снажна и добро изриголана. Ако би се риголањем избацила неплодна земља на површину, онда ваља такву земљу добро на-ћубрити, а прве године магле би се си-јати и какве друге културне биљке, нарочито окопавине, како би земља у расту-тилу добила вид добре баштенске земље. Величина растила зависи од броја воћа-ка, који се у растулу жели његовати. Рачуна се, да једна воћка у растулу у средњу руку захтијева површину од 0.35 м. Оволика површина потребна је за једну годину. За више година по-требоваће воћке и већу површину. Растило ваља подијелити на одјељке за разно воће. По средини растила ваља начинити пут сразмјеран величини растила од 1½—2.20 м. Биљке у растулу ваља да су у реду, и да су раздалеко једна од друге 40. ц. м. а ред од реда треба да је до 60 ц. м.

Пред само сађење дивљака, код којих је орезивање извршено преко зиме у соби, треба сад још једном, као што је наведено, поткресати дивљаку, да се нови рана, те да се на тај начин изазову што више спореднијех жила. Само сађење може се предузети у прољеће, пошто престану јаки мразеви, а може и у јесен, и то у закљоненијим положајима, јер је у ово доба бојазан од мразева, који земљу преко зиме издижу и тијем младим биљкама њежне жилице повриједе.

ОБЈАВА

На основу рјешења Књ. Министарства Унутрашњих Дјела од 16. новембра 1906. г. под број 6804. управа централног казног завода у Подгорици јавља, да ће се на дан 20. децембра 1906. године држати јавна лицитација за издавање хране осуђеницима централног казног завода за вријеме од 1. јануара 1907. до закључно 31. децембра 1907. године.

Позивају се сви они, који би жељели лицитирати, да се одређенога дана у 8 сати у јутро пријаве у управину канцеларију, гдје ће се лицитација одржати, а ближа обавјештења о условима, под којима ће се издавање хране уступити, могу се добити у управину канцеларију свакога дана од 8—12 прије и од 2—5 сати послје подне.

Онај, коме се речено издавање хране уступи, дужан је истога дана положити кауцију од 100. наполеона било у готову новцу, сигурном јемству или залози.

Бр. 377. Из канцеларије управе централног казног завода; 18. новембра 1906. год., у Подгорици.

3—3

ОБЈАВА

Министарство Просвјете и Црквених Послова овим извјештава све, којих се тичало буде, да је садавањем стипендија за ову школску 1906—1907. годину завршило и да се у будуће ни једна молба неће ни узимати у обзир, пошто је кредит, буџетом за ово одобрен, већ исцрпљен.

Ово важи и за све оне, који су молбе за стипендију поднијели, а рјешење нијесу још добијали.

Бр. 2796. Из канцеларије Мин. Просвјете и Црквених Послова, 23. новембра 1906. год., Цетиње. 2,3

ОБЈАВА

На основу рјешења Књ. Мин. Ун. Дј. од 29. нов. ове год. под бр. 7031. дољепотписато Одјељење овим објављује, да ће се на дан 20. ов. мј. држати јавна лицитација односно набавке потребног канцеларијског материјала за Државни Магацин.

Лицитација ће отпочети тог дана у 2 часа по подне.

Они, који би жељели лицитирати, могу се ближе о томе извјестити у канцел. Пошт. Телеграф. Одјељења.

Бр. 6219. Из канцеларије Поштанско Телеграф. Одјељења Мин. Унутр. Дјела. (1—3)

Пред само сађење ваља скратити стабла шљива, јабука, крушака, дуња и бадема за ¼—½ њихове дужине. Стабло пак вишања, трешања и орахово не треба скраћивати. Ради лакшег савлађивања наступајућих радова у растулу и правилнијег пораста воћака, морају исте бити у некоме реду. Како се објележавање врши, као и само пресађивање, мора се показати на пракси. При пресађивању биљака у растило треба обратити добро пажњу да се биљке не посаде дубље по што су прије тога биле у сјеменишту или расаднику. По извршеном сађењу ваља растило очистити од короња, прашити га и залијевати (ако је суша).

Биљке, које су преко зиме у соби калемљене, треба његовати тако, да сви љеторастни, који избију из подлоге, буду уклонени, и то се врши у оно вријеме, кад су благородни љеторастни дуги 6—10 цм., а по том и везу са калема дријешити, кад они буду 15—20 цм. дугачки. У опште чим се примјети да су љеторастни на подлози — дивљаци бујнији од благородних љетораста на калему, ваља оне на подлози закидати и тиме ометати њихов бујан пораст у корист благородних љетораста. Како се неке врсте воћа размножавају припорцима и положицима показује се на пракси.

(Наставиће се.)

ОБЈАВА

Јавља се поморцима, да ће од 15. овог мјесеца свијетлити на глави Мула, који се гради у Барској Луци, један зелени фењер, који се види с мора миљу и по далеко. Муо се гради 300 метара од пунте Волуице, у правцу сјеверо-истока.

Број 441. — Из канцеларије Књ. капетанства лука и поморске здравствености, 12. новембра 1906. год. Пристан. 3—3

Службени огласи

ОГЛАС. Јавна продаја непокретности Сала Бола из Коломзе извршиће се 22. децембра ове год. и 22. јануара 1907. године.

Види оглас у 44. броју „Гласа Црногорца“ из ове год.

Број 451 ex 1906. — Гр. 68. — 1905.

Улцињ, 22. новембра 1906. год.

Капетански Суд,

Кап. М. Ђурашковић.

Р. 46. бр. 567. 1,1.

ОГЛАС. Јавна продаја непокретности Николе Лазарева Бојанића из Брежина извршиће се на дан 8. фебруара 1907. г. у 3 сата послје подна.

Види оглас у 33. броју „Гласа Црногорца“ из 1906. год.

К броју 437. — 236. — 1906.

У Корнегу, 6. октобра 1906. г.

Капетански Суд,

Капетан П. В. Ускоковић.

Р. 49. број 550., 1,1.

ОГЛАС. Јавна продаја непокретности Сала Бала из Коломзе извршиће се 16. децембра о. г. и 16. јануара 1907. г.

Види оглас у 42. броју „Гласа Црногорца“ из ове год.

Број 28. — 67. 1905.

Улцињ, 16. новембра 1906.

Капетански Суд,

Капетан М. Ђурашковић.

Р. 42. број 549. 1,1.

ОГЛАС. Јавна продаја куће Милице Воинове Дрекаловић у Колашину извршиће се дана 7. марта 1907. год.

Види оглас у 37. броју „Гласа Црногорца“.

К броју 239. — II. — 1904 — 2.

Колашин, 15. новембра 1906.

Општински Суд,

Председник

Кап. Мијат Ј. Реџић.

Р. 39., број 553. 1,1.

ОГЛАС. На основу рјешења књ. обласног суда у Бару, од 27. јуна 1906. г. број 1083. — IV. — 1902. — 95. и другог од 2. Септембра 1906 г. број исти — износи се на јавну продају дољименована непокретност Риста Вујовића из Трнова, процијенена круна 2676, пара 40.

Продаја ће се извршити у канцеларији подписатог суда у Брчели.

За продају се одређују три рока: први 2. децембра 1906 г., други 2. Јануара 1907. г., трећи 2. Маја 1907. г.

На први рок неће се непокретност продати испод процијенене вриједности, на други хоће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ процијенене вриједности, а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки лицијант дужан је положити јемство од 10% од процијенене вриједности непокретности.

Позивају се сви они те имају на непокретност какво реално право, као и сви они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

1.) у Доње Полађе $\frac{3}{4}$ — $\frac{1}{4}$ ораће земље. Граници: од истока непокретношћу Јока Милова, Филипа Павићева Вујовића, Ива Божова Љешевевића; од југа Јока Милова Вујовића, од запада и сјевера законитошћу Риста Вујовића. Процијенена круна 366 и пара 40;

2.) У Горње Полађе $\frac{3}{4}$ — $\frac{1}{4}$ ораће земље. Граници: од истока, сјевера, запада непокретношћу Риста Вујовића, од југа Лида Зеца процијенена круна 600.

3.) у Папац-тичило 1 рало $\frac{3}{4}$ — $\frac{1}{4}$ земље. Граници: од истока Мила Зеца, од југа попа Митра Вујовића, од запада и сјевера путем општинским. Процијенено круна 813;

4.) четири листосјека горе у Шћепан-каменицу. Граници: од истока и сјевера Пера Богдова Вујовића, од југа Митра Његушевића, од запада Јока Милова, Стевана Ђурова, Машана Томашева Вујовића. Процијенено круна 200;

5.) Један листосјек горе у Ваганац. Граници: од истока Јока Милова, Филипа Павићева, Николе, Богданова Вујовића,

од запада гора грађанска, од сјевера Стевана Ђурова. Процијенен кр. 50;

6.) четири листосјека горе у Товарице. Граници: од истока Јока Милова, Филипа Павићева Вујовића, од југа попа Митра, од запада комуница Трновска, од сјевера гора Грађанска. Процијенени круна 60;

7.) један листосјек горе више куће. Граници: од истока Јока Милова, Стевана Ђурова Вујовића, од југа Машана Томашева, од запада гора Грађанска, од сјевера Томана Зеца. Процијенен кр. 50;

8.) Гора у Почивало. Граници: од истока комуницом крајачком, од југа Митра Савова, од запада гора Грађанска, од сјевера Стевана Ђурова Вујовића. Процијенена кр. 10;

9.) гора у Штрбину. Граници: од истока попа Митра, од југа гора Гајцка, од од запада и сјевера попа Митра. Процијенена кр. 15;

10.) гора у Тршљаку. Граници: од истока гором Попратничком, од југа Павића Шутанова, од запада гора Гајцка, од сјевера Сава Томова. Процијенена кр. 12;

11.) једно-катна кућа на Трново, дужине 11 метара, ширине 5 метара, обор и лучњак. Процијенена круна 500.

Број 853. — 210 — 1905.

Брчели, 23. Новембра 1906. г.

Горњо-црмнички кап. Суд,

кап. Милош Вукмановић.

Р. 442., број 572. 1,1.

ОГЛАС. Јавна продаја непокретности Зака Рогошића из Подгорице извршиће се 20 децембра 1906. и 20 априла 1907. године.

Види оглас у 45. броју „Гласа Црногорца“ 1906. г.

Број 1514. — 675. — 1906.

Голубовци, 21. нов. 1906. г.

Капетански Суд,

капетански заступник

Н. Вулетић.

Р. 42, број 571. 1,1

ОГЛАС. — Износи се на јавну продају доље описана непокретност, Зака Рогошића, из Подгорице, која је процијенена круна 120.

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског суда у Подгорици. За продају одређују се три рока: први 5. јануара, други 5. фебруара, а трећи 5. јуна 1907. године у 10 сати прије подне.

На првом року непокретност се неће продати испод процијенене вриједности, а на другом хоће и ниже, али никако испод $\frac{2}{3}$ процијенене вриједности; на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки је лицијант дужан положити јемство 10% од процијенене вриједности.

Позивају се сви они који имају на непокретност, какво реално право, дужникови повјериоци и они те имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

$\frac{1}{4}$ оранице у Дољанима — Гомилице, граници: од истока: ђамијски виноград, од запада: Ахмет Марић орачицом, од сјевера: Божо Рогошић виноградом, а од југа Мурат Абдић виноградом.

Број 1104 — 268 — 1906.

Подгорица, 27. новембра 1906.

Капетански Суд

Р. 163, Бр. 577 1,1 Кап. М. Шаковић

ОГЛАС. — Износи се на јавну продају доље описана непокретност Зефа Додина Лакочевевића, из Подгорице, која је процијенена круна 445.

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског суда у Подгорици. За продају одређују се три рока, први 22. децембра 1906., други 22. јануара, а трећи 22. маја 1907. године, у 10 сати пред подне.

На првом року непокретност се неће продати испод процијенене вриједности, а на другом хоће и ниже, али никако испод $\frac{2}{3}$ процијенене вриједности; на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки је лицијант дужан положити јемство 10% од процијенене вриједности.

Позивају се сви они, који имају на непокретност, какво реално право, дужникови повјериоци и они те имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

1. 1 рало оранице и 2 рала $\frac{1}{3}$ ливаде у Забјело, граници: од истока Јован Мрчарица ливадам, од запада Милата Ђукић орачицом и ливадам, од сјевера, Веко Цамовић орачицом и ливадам, процијенено кр. 265.

2. 2 рала оранице и $\frac{1}{4}$ ливаде на „Побреже“ граници: од истока, запада и сјевера комуница, а од југа Андрија Раичковић орачицом. Процијенено кр. 180.

Број 1092 — 16 — 1906.

Подгорица, 24. новембра 1906.

Капетански Суд

Р. 204, Бр. 579, 1,1 Кап. М. Шаковић

Приватни огласи

Црногорска Банка

Довршила је послове око своје организације и ошћочела је редован рад по свима гранама кредитних и банкарских послова, предвиђеним чл. 12. друштвених правила.

Црногорска Банка ради ове послове:

1. Есконтује мјенице на којима су најмање три потписа под условима од стране банчине цензуре одобреним;

2. Издаје зајмове на робу, злато, драгоцености и хартије од вриједности;

3. Отвара кредите по текућим рачунима на подлогу, коју управни одбор према банчним приликама примити може;

4. Купује и продаје чекове на стране пијаче;

5. Прима новац на приплод на уложне књижице и текуће рачуне и у вези с овим, врши исплате и наплате у земљи и иностранству;

6. Врши куповину и продају ефеката са туђ рачун;

7. Ради све мјеначке и банкарске послове и прима депозите на чување и руковање.

Све ове послове врши Банка под најповољнијим условима у штежњи, да својим радом и својим услугама буде што више и што боље од користи домаћој шировини и радиносци.

Цетиње, 30. октобра 1906.

Управа

Црногорске Банке

Р. 163, Бр. 510, 5,5

ПРОДАЈЕМО чисто улцињско вино — Петковић — на мањој и већој количини. Литар 56 пара.

Цетиње.

Браћа Ђурчић.

Р. 16, број 562. 2,3.

Тражим

мога сина Драга Драгутиновића из Ђеклића,

(Црна Гора), који је назад 5 година отишао у Америку. Од тога доба један пут ми се је јавио из Сан-Франциска, у марту 1905. год.

Пошто сада не знам — ће се налази, умољајем сваког брата Србина, који би што год знао о истом Драгу — да ми јави преко Књ. Министарства Иностраних Дјела на Цетињу — Црна Гора.

За исту сврху бит ћу му вјечито благодаран.

Боро Мићов Драгутиновић

Р. 75, Бр. 581, 1,3

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег доброг и прежаљеног брата, мужа и оца

† **АНДРИЈЕ Б. ШОЋА,**

који се пресели у вјечност 25. ов. мјесеца у 51 години свога живота, сматрамо за најсветију дужност овим путем са поданичком покорношћу дубоко заблагодарити Њ. Кр. В. Господару, који се најмилијостије распитивао о стању бољестности милог нам покојника.

Вјечита хвала браћи Љуботињанима и пријатељима из Црнице, који на глас смрти дођоше, да с нама заједно ојале покојника и до вјечне куће испрате.

Особита хвала г. г. др. Хаџопулу и др. Матановићу на њиховом заузимању, да спасу од смрти покојника; а тако исто свештенику Милу Вучковићу, који се са њиме опрости на гробу дирљивим говором.

Хвала свима и свакоме, који нам ма којим путем изјавише саучешће у нашој великој жалости и тиме тугу ублажише.

Дубова, 29. новембра 1906.

Ожалостени: брат барј. **Савић**; супруга **Јована**; синови: **Марко** и **Нико**; кћер **Маре**; са осталом родбином

Р. 147, Бр. 576, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад незаборављеног

проф. **ЛУКЕ ЗОРЕ,**

директора цетињске гимназије,

који изненадно премину 26. ов. мјесеца, сматрамо за свету дужност да изјавимо нашу топли благодарност:

Њ. В. Књазу Мирку, који је благоволио да присуствује пошљедњем часу покојничког живота, да изјави Своје високо саучешће у жалости и да лично присуствује спроводу;

Господи министрима и народним посланицима, који својим присуством увеличаше спровод;

Господи члановима дипломатског кора са госпођама, који учествоваше у спроводу, нарочито Њ. Е. Г. Февзи Паши, и Њ. Е. Г. Грфу Серсеју, који су изјавили готовост, да, ако буде што потребно, изађу у сусрет са својим услугама, и царско-руском војном агенту г. Потапову. Тако исто особито смо благодарни цес.-краљ. аустро-угарском посланству, ради учињених услуга.

Вјечито смо благодарни Књ. Влади, која је извољела наредити, да тијело покојничко до Котора испрати мјесни католички свештеник, а двојица њених изасланика до Дубровника.

Његовом Високопреосвештенству Митрополиту Црногорском, који је према покојнику као сину друге цркве указао пажњу, наредивши да спровод буде праћен звонцем звона са цетињских цркава и да тијело покојничко може преноћити у његушкој цркви и осим тога дао се заступати на спроводу преко свога изасланика — дугујемо особиту благодарност.

Вјечито смо благодарни колегијуму Књ. Велике Гимназије, народне мушке и женске основне школе и радничке школе, који са својим ђацима испратише посмртне остатке покојника до изван Цетиња.

Топло благодаримо г. проф. Ристу Чупковићу и ученику Божу Јоветићу, који се у својим дирљивим говорима опростише с покојником, као и господи чиновницима војног и грађанског реда и многобројним грађанима оба пола, који присуствоваше на спроводу и свима осталима, који нам на разне начине изјавише своје саучешће.

Благодарни смо Занатл. Тамб-Пјевачком Друштву, које је пјевањем тужних пјесама увеличало спровод.

Топло благодаримо Његушима, који тијело покојничко са ђацима основне школе дочекаше и испратише, и капетану г. Ђуру Врбини, који се опрости с покојником дирљивим говором.

Још једном најтоплије благодаримо свима, који нам ма којим путем у нашој великој жалости пружише утјехе.

Луко маркиз Бона

за породицу, пок. Луке проф. Зоре.

Р. 354. број 580. 1,1.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног сина, односно синовца

† **КРСТА Ђ. ПЕРОВИЋА,**

Ученика II раз. основне школе Которске, који се 19. ов. мј. пресели у вјечност у Шкаљарима у 10-тој години свог млађаног живота.

Сматрамо за свету дужност благодарити овим путем г. Вељку Рамадановићу, који се онако братски заузео код власти Которскијех, да се наш незаборављени *Крсто* упути на сахрану у своје родно мјесто.

Особита хвала г. г. Докторима: Верони и Бозулићу, који се човјечански обратише, да се тијело покојничко однесе у своје отачаство.

Искрена хвала поглаварству Которском, које овласти нас, да покојничко тијело буде слободно пренешено у Црној Гори. Хришћанска хвала свештенству Которском, који присуствоваше спроводу покојничког.

Хвала Шкаљарима, који при болијести покојника походише и у преносу испратише.

Вјечита хвала свештенику Ераковићском г. Перу Божовићу, који тијело покојничко с мноштвом народа на граници, до вјечне куће испрати и опијело изврши. Неизбјежна хвала г. учитељу Блажу Калуђеровићу, који с његушкијем ученицима сrete и испрати тијело нашег *Крста*, до вјечне куће, као својег ученика и друга прошло-годишњег.

Хвала свакојему брату Његушу, који присуствоваше покојничког гробу и у жалости нас ублажише.

Његуши—Јањев-до, 24/XI 1906. г. Ожалостени отац: **Ђуро**; стриц: **Марко**; мајка: **Госпава** — **Перовић**, са осталом родбином.

Р. 200, број 570, 1,1.